

Men naar sige Anker nu atter og atter fremhæves mod vedkommende Minister, saa synes det dog, at to Ting i det Mindste maatte kunne fordres. Den ene er, at man forudsætter, at den, der fremsætter Ankerne, har gennemløst Finantsloven, og den anden er den, at det, der kommer frem fra et Medlem, dog er Noget, som passende kunde fremsættes ved 2den Behandling. Dette tror jeg nu imidlertid ikke kan siges om et Par af de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem ligeoverfor mig. Efterat den ærede Rigsdagsmand havde udtalt sin Mistillid til Statsseminarier i det Hele, som han med den Bemærkning, at nu havde vi vel vedtaget en Lov i saa Henseende, men vi saae, at Ministeren ikke en Gang lod sig nøie dermed, men gik ind paa Udvidelse deraf ved betydelige Foretagender, som stiftede Statskasser endnu en større Udgift af 8—9,000 Rb., naar man saae hen til Forholdet mellem Udgifterne i indeværende Aar og dem, der nu ere opførte paa Budgettet. Men er det ikke mærkeligt, at den ærede Rigsdagsmand, inden han fandt sig kaldet til at slynge sine Bebrejdelser mod Ministeren, ikke har fundet sig foranlediget til at gennemlæse Lovens Bemærkninger derom, men blot har taget Resolutionsmaterierne, som han ikke en Gang huskede, thi han huskede feil og sagde 40,000 Rb. og 56,000 Rb., medens Forholdet er dette, at der er en Forskel af 8—9,000 Rb. Men, naar han havde set efter, vilde han have set, at det skriver sig fra en Dom i en Sag, som ligger en 5—6 Aar tilbage i Tiden; da Rigsdagen dengang trods Ministerens bestemte Formenting om, at man ikke vilde kunne undgaa denne Udgift, ikke vilde bevilge det Forslangte, nemlig til Organistkolen i Staarup. Den nægtede at give Beløbet til Istandskættelse, og denne Sag har trukket sig hen til i Aar, da der foreligger en Dom for den, hvorefter der skal udredes et Beløb af henimod 7,000 Rb. fra Regeringens Side. Staar dette nu i nogenformelt Forbindelse med, hvad den ærede Rigsdagsmand fremsatte, skulde man deraf kunne udlede nogenformelt Formodning om, at Ministeriet skulde være tilbøjeligt til at gjøre Udvidelser paa Seminarierne? Det har aabenbart ikke fjerneste Hensyn hertil. — Det andet Punkt er endnu ringere, om man vil. Det var Spørgsmaalet om Belysningen i Sorø, hvor den ærede Rigsdagsmand udtalte, at det viste en Mangel paa Respekt fra Ministerens Side, at man havde optaget til Belysning for Sorø Akademi 1700 Rb. istedetfor 1500 Rb., som man sidst, da Tælen var om denne Post, nedsatte Beløbet til for indeværende Finantsaar. Men den ærede Rigsdagsmand maa ikke glemme, at det netop sidste Gang, da Spørgsmaalet var herom, og Bevillingen mødte Modstand fra forskjellig Side, blev fra Ministerens Side udtrykkelig udtalt, at siden Beløbet af 1700 Rb. har været staaende i flere Aar efter Rigsdagens egen Beslutning, idet den var gaaet ind paa det ifølge Forestilling fra

den daværende Minister, og da det var uundvædigt til tilbørlig Oplysning af Klasseværelserne at faae et Antal nye Lamper, saa var der ingen Grund til nu at nedsætte det; men — spiede Ministeren til — skjønt det ikke er mig bekendt — jeg har ladet Sagen undersøge — at der foregaar nogenformelt Mislighed eller Skjedsskæb, og det alt-saa er Udgifter, der gaa med, og jeg ikke kan tro, at Rigsdagen vil have, at Cleverne skulle sidde i Mørke for at spare 200 Rb., saa skal jeg dog prøve, om det kan være nok med 1500 Rb. Nu har det imidlertid vist sig, at der ikke kan være Spørgsmaal om mindre en 1700 Rb. aarlig, og som Følge deraf var det ligefrem Ministerens Pligt at opføre dette Beløb paa Finantsloven. Jeg maa tilstaa, at jeg virkelig finder det — som jeg først tillod mig at bemærke, — ikke blot ikke passende her ved første Behandling, men neppe en Gang ved anden Behandling at fremdrage dette Punkt. Jeg kan ikke tro, at man for Alvor skulde gaa ind paa det Spørgsmaal, om man kunde indfrænte den Sum til Belysningen paa Sorø Akademi, som man for 3—4 Aar siden fastslog; jeg kan ikke for Alvor tro, at Folkethinget, samtidig med at det voterer som Indtægt af Sorø Akademi 280,000 Rb., og selve Sorø Akademi af hele Summen kun beholder 80,000 Rb., medens de andre 200,000 Rb. anvendes til andre Diemed, da her skulde finde det passende at gaa ind paa at spare 200 Rb. til Belysning, hvad enten dette Beløb skulde tages fra Klasseværelserne eller Læseværelserne, da man dog maa indrømme, at god Belysning er en i mange Henseender vigtig Ting. Det er med Hensyn til denne Slags Bepærelser, at jeg skulde være tilbøjelig til at slutte mig til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som jeg ikke ser i dette Dieblit, og til hvem jeg kun sjeldent har Leilighed til at slutte mig, men til hvem jeg dog meget gjerne vil slutte mig i den omtalte Henseende. Han udtalte nemlig, da Sagen sidst var for, netop angaaende dette Punkt, at, dersom Rigsdagen vilde fastholde sin Beslutning, havde den sat sig et Mindesmærke, der kunde sættes ved Siden af det Mindesmærke, den satte sig, den Gang den nægtede Penge til at opstille Holbergs Buste paa Sorø Akademi. Det er om den Slags Ting at jeg vil sige, at selv om man virkelig ønskede at gjøre et Angreb paa Ministeriet, saa skulde man ikke fremdrage saadanne Punkter som dette, som det dog virkelig aldeles ikke er passende at gaa ind paa, og om hvilke jeg maa tilstaa, at jeg ingenlunde har opfattet Rigsdagens Forhandlinger derom anderledes, end at det skulde være et Forsøg paa, om man ikke kunde komme ud af det med det Mindre, men ingenlunde som et Baand paa Ministeren, saaledes at det skulde betragtes som en Tilfidskættelse, naar han ifølge gjorte Erfaringer troede at burde vende tilbage til det Beløb, der fra tidligere Tid og gennem en